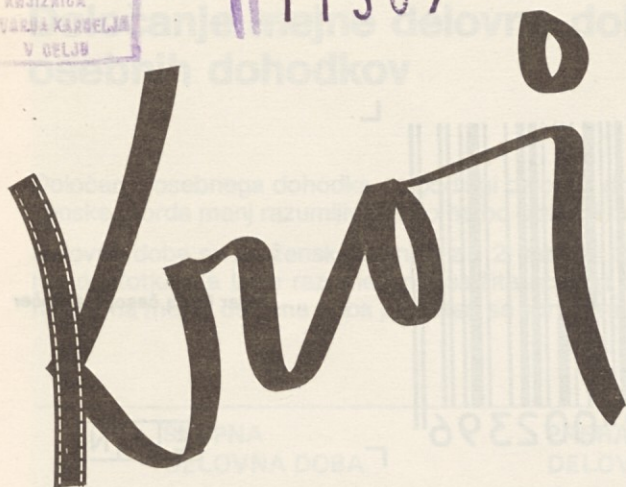

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE
ELKROJ MOZIRJE, n. sol. o.

LETNIK XII

ŠTEVILKA 3

JULIJ, 1988

**VSEM DELAVKAM IN DELAVCEM ELKROJA
ČESTITAMO OB 4. JULIJU – DNEVU BORCA!
OBENEM VAM ŽELIMO PRIJETEN DOPUST!**

POSLOVANJE PO UKREPIH ZVEZNE VLADE

Zloglasni 15. maj, ki se je potem zaradi znanih vzrokov podaljšal za nekaj dni, morda v praksi ni zaslužil takega buma, kot ga je v resnici doživel. Ugibanja, kaj bo po tem datumu, so zahtevala precej časa in predvsem veliko energije.

Ukrepi, kot so bili sprejeti, so odjeknili zelo različno, brez bolečin pa najbrž v nobeni sredini ni šlo.

Pri nas smo se na spremenjene pogoje gospodarjenja pravzaprav pripravili že na začetku leta, določene dodatne spremembe pa vendarle še pričakujemo. Predvsem se bodo ukrepi poznali pri prodaji na domačem trgu, kjer bo prodaja zaradi zmanjšanja kupne moči prebivalstva prav gotovo okrnjena. Že v prvem polletju vrednostno nismo v celoti dosegli načrtovane realizacije na domačem trgu, zaključevanje za sezono jesen – zima pa je prav tako zaostalo za načrtovanim, tako količinsko kot vrednostno. To obenem pomeni, da se bomo morali

kar najbolj angažirati z dodatno ponudbo, da bi vsaj delno nadomestili manjšo prodajo na domačem trgu. Pomemben korak pri premagovanju nastalih težav smo v El-kroju napravili že s sprejetjem letnega načrta poslovnih ciljev, ko smo se v večji meri opredelili za proizvodnjo in prodajo za konvertibilni izvoz. Tem ciljem smo v prvi polovici leta tudi sledili in jih celo presegli, pozitivna gibanja pa pričakujemo tudi do konca leta. Tako bomo ob ugodnem gibanju tečaja dinarja z izvozom uspeli vsaj delno nadomestiti manjši prihodek na domačem trgu.

Na področju preskrbe s surovinami ne bo bistvenih težav, vsaj takih ne, ki bi vplivale na rezultat poslovanja v letošnjem letu. Tudi cen, postavljenih za sezono jesen – zima ne bomo spreminjali, sproti bomo oblikovali le cene tekoče ponudbe.

Ob tem pa je pomembno, da poskušamo zadržati stroške v planiranih okvirih. Že z letnim načrtom

smo predvideli relativno visok porast stroškov, racionalno pa se bo potrebno obnašati zlasti na področjih, kjer bodo cene vratolomno naraščale.

Težka likvidnostna situacija, ki naj bi se po ukrepih še zaostila, nas spremlja že nekaj časa, zato smo že konec lanskega leta izdelali program za izboljšanje likvidnosti, ki zajema predvsem področje zalog in izterjave, razmišljamo pa še o dodatnih aktivnostih, predvsem v smislu razbremenitve likvidnostno najbolj ogroženega izplačilnega dne.

Področje, ki je bilo v času po ukrepih največkrat omenjeno, je področje delitve. Osnova izplačanim osebnim dohodkom v letošnjem letu so izplačani osebni dohodki v lanskem letu. To pomeni, da tisti, ki so lani izplačevali manj, morajo to početi tudi letos, saj je možnost višjega izplačila na račun večje uspešnosti zelo majhna. Zakon dovoljuje rast BOD na delavca po stanju 30.6. v višini 139 %, po stanju

30.9. v višini 132 % in po stanju 31.12.1988 v višini 119 % na povprečni osebni dohodek po zaposlenem v lanskem enakem obdobju. Za našo DO to pomeni sicer manjše izplačane osebne dohodke kot smo jih predvideli za realiziran plan z letnim načrtom poslovnih ciljev, kljub temu pa bo mogoče do konca leta obstoječi nivo OD še nekoliko dvigniti. Ker zakon zahteva usklajitev za vsako posamezno obračunsko obdobje, pri nas pa z obstoječim nivojem OD tega po stanju 30. 6. in 30.9. ni mogoče zagotoviti, se bomo pri izplačilih posluževali delnih obračunov, to pomeni, da bomo dovoljeno maso sredstev izplačali za obračunski, to je pretekli mesec, razliko do predvidenega nivoja osebnih dohodkov pa kot akontacijo za tekoči mesec. Tako bomo pri izplačilih OD do vključno izplačila za mesec september prejeli po dve izplačilni kuverti.

Za nas konfeksionarje, ki smo bili že doslej vajeni marsičesa, kar prinašajo novi ukrepi, 15. maj ne pomeni popolnega zasuka v poslovanje. Še vedno bo moral biti prisoten boj za večjo konkurenčnost in boljše poslovne rezultate. Večje težave pa bodo ukrepi povzročili nam kot potrošnikom, občanom.

V.S.

Letošnje poletje je v stilu cvetja in kratkih kril

BAR KODA

Bar koda časopisa Večer

EAN

Ko so bili še stari dobri časi in smo trumoma drli v Avstrijo po kavo in ostale »poceni« dobriine, smo hote ali nehoti ogledovali njihovo v oči vpijočo embalažo. In če smo zavitek kateregakoli izdelka natančneje pregledali, smo lahko opazili, da je sleherni opremljen z nekakšnimi navpičnimi črnimi črticami, pod katerimi je vpisana številka. Zadnji čas jih opazamo tudi na nekaterih naših proizvodih in tudi na etiketah Elkrejevih izdelkov se bodo kmalu pojavile. Ker so pred dvema letoma postale za delovne organizacije zakonsko obvezne, je prav, da se na kratko seznanimo z njihovim pomenom.

Ta črna oznaka se imenuje BAR KODA in ni nič drugega kot slikovna predstavitev vrednosti. Črta torej predstavlja številko. Bar koda se označuje po sistemu EAN (Evropska asociacija za numeriranje artiklov).

Uradna članica te asociacije v Jugoslaviji je YANA (Jugoslovanska asociacija za numeriranje artiklov). Yana je pooblaščen, da dodeli članicam EAN – YANA njihovo registracijsko številko.

Pri evropski skupnosti sta predpisani 8 in 13 – mestna koda. V Elkreju bomo uporabljali 13 – mestno. Vsak črn oziroma bel prostor na kodi ima svoj pomen. Na prvih treh mestih leži oznaka države – za Jugoslavijo je 860. Naslednja štiri mesta so namenjena tekoči številki delovne organizacije, ki je registrirana pri jugoslovanskem združenju. Elkrejeva je 0416. Pet nadaljnjih mest je prostih za uporabnika, ki opiše svoj artikel. Mi bomo označili, ali je izdelek ženski, moški ali otroški. Nato bomo označili sezono in na dveh mestih še tekočo številko proizvoda. Na petem mestu bomo imeli vrsto artikla, saj imamo spričo dodatnih pro-

gramov proizvodnje že ves čas težave pri razpoznavanju artiklov. Izdelek je na primer ženski, pa ne vemo, ali so to hlače, krilo, obleka ali kaj drugega. Na koncu celotne kode pa leži mesto, ki je rezervirano za kontrolo. Po posebnem sistemu se vsa mesta seštejejo in tako vidimo, ali je čitalnik pravilno prebral kodo.

Koda mora biti odtisnjena na kvalitetnem belem papirju in po točno določeni osnovni strukturi, ki je sestavljena iz začetnega in zaključnega roba in je običajno bela, iz začetnega in končnega znaka, iz podatkovnih znakov in iz kontrolnih znakov, ki pa niso vedno vidni.

Tiskanje bar kod poteka z matričnimi in termičnimi tiskalniki ali s sistemom tiskanja v tiskarnah. Če je odtis kakovosten, ga čitalnik prebere brez napak. Za odčitavanje se uporabljajo posebni optični čitalniki, ki morajo nujno biti podprti z računalniškim sistemom. Tako je vseeno, ali bar kodo prebere čitalnik ali je podatek vnešen preko tipkovnice. V obeh primerih je vskladiščen v računalniku in nam je na voljo, da ga uporabimo.

Vsa tuja tržišča zahtevajo na izdelku črtno oznako – bar kodo, saj jim omogoča avtomatsko identifikacijo artikla. Na blagajni ga identificirajo, mu določijo ceno, ga odštejejo iz stanja zalog in spremljajo statistiko porabe. Tako lahko takoj vidijo iz katere države je izdelek, iz katere delovne organizacije in kakšen je. V kolikor izdelek nima črtnih oznak, ga sami opremijo z etiketo in bar kodo ter etiketiranje zaračunajo.

Ko boste naslednjič pili Radensko, boste že vedeli, kaj črtice pomenijo in za kaj so potrebne. Kmalu bomo z njimi opremili tudi naše izdelke, ki so namenjeni domačim odjemalcem in klasičnemu izvozu.

Določanje mejne delovne dobe pri obračunu osebnih dohodkov

DANES LE KAKOVOST NEKAJ VELJA

Določanje osebnega dohodka na podlagi delovne dobe je v primeru, ko gre za ženske morda manj razumljivo. Zato ne bo odveč kratko pojasnilo.

Delovna doba se pri ženskah množi z 1.2, rezultat pa se upošteva pri določanju odstotka. Za lažje razumevanje služita spodnji tabeli, kjer je natančno izračunana mejna delovna doba pri kateri se spremeni odstotek.

	SKUPNA DELOVNA DOBA			PRERAČUNANA DELOVNA DOBA	
	LET	MES	DNI	LET	%
NAD	0	10	5	1	1 %
NAD	4	2	1	5	2 %
NAD	8	4	2	10	4 %
NAD	12	6	3	15	6 %
NAD	16	8	4	20	8 %
NAD	20	10	5	25	10 %
NAD	25	0	0	30	12 %

	DELOVNA DOBA V ELKROJU			PRERAČUNANA DELOVNA DOBA	
	LET	MES	DNI	LET	%
DO	2	6	3	3	1 %
DO	5	0	0	6	2 %
DO	7	6	3	9	3 %
DO	10	0	0	12	4 %
NAD	10	0	0	12	5 %

Primer:

Pri moških se spremeni odstotek iz 2 na 5, ko delavec dopolni deset let skupne delovne dobe.

Ker se pri ženskah delovna doba množi z 1.2, se odstotek spremeni že prej. Iz tabele preberemo, da se to zgodi pri natanko osmih letih, štirih mesecih in dveh dneh.

In kako izračunamo osebni dohodek na podlagi tako določenega odstotka? Osnova je vedno število ur na delu, pomnožena z multiplikatorjem in vrednostjo enote enostavnega dela.

npr.: $182 \text{ ur} * 1.866 * 1300 \text{ din/uro} = 441496 \text{ din}$

Dobljeno osnovo pomnožimo v primeru skupne delovne dobe s prej določenim odstotkom iz prve tabele.

npr.: $441496 \text{ din} * 4 \% = 17660 \text{ din}$

V primeru delovne dobe v Elkroju pa se poleg odstotka iz druge tabele, upošteva še odstotek doseganja norme.

npr.: $441496 \text{ din} * 4 \% * 105 \% = 18543 \text{ din}$

Tako smo izračunali bruto znesek. Da dobimo končni neto znesek pa moramo odšteti še prispevek. Ti znašajo trenutno 43.31 %.

npr.: $18543 \text{ din} - 18543 \text{ din} * 43.31 \% = 10512 \text{ din}$

V prostorih delovne organizacije je od 9. do 13. maja potekal seminar o kakovosti v produkcijskem procesu, ki nam ga je ponudil Zavod za organizacijo poslovanja iz Ljubljane. Namenjen je bil predvsem vodstvenim in vodilnim delavcem ter tehnologom. Okoli 20 udeležencev je spremljalo predavanja Draga Dolenc, ki je obravnaval različne vidike in poti do večje kakovosti poslovanja v delovni organizaciji.

Prisotni so spoznavali, kaj je kakovost, kako jo obvladovati in vzdrževati, nato pa preverjati v celotnem procesu poslovanja. Da se slednje doseže, mora sistem vodenja v delovni organizaciji temeljiti na dejstvih in na spoznanju, da bo dala razvoj kakovost, ne pa količina izdelkov. Izdelan mora biti poseben sistem obvladovanja in planiranja kakovosti. Vnaprej planirano kakovost bi tako vgrajevali v izdelek, kar bi prispevalo k zvišanju produktivnosti in dohodka delovne organizacije. Eden pomembnih poudarkov je bil namenjen odgovornosti za kakovost. Sprejeti bi morali ustrezen poslovnik, kjer bi bila odgovornost jasno določena. Politiko kakovosti v delovni organizaciji bi določil direktor s svojimi strokovnimi sodelavci, saj je edino on sam odgovoren za kakovost izdelka na tržišču.

Rafko »jemlje« mero Žarku Paspalju. V Elkroju smo fantom sešili hlače iz dveh različnih materialov, ob obisku pa smo jim podarili tudi majice formule El.

T.U.

Hkrati z odgovornostjo je potrebno poznati tudi različne vrste kontrole v celotnem poslovnem procesu, saj vse pripomorejo k večjemu obvladovanju kakovosti. Potrebno je spremljati tudi stroške kakovosti, ki jih moramo mesečno analizirati in ustrezno ukrepati. Za ugotavljanje sposobnosti in stabilnosti proizvodnega procesa pa so udeleženci spoznali še nekaj statističnih metod.

Slušatelji so bili zadovoljni s seminarjem in zainteresirani za težnjo po večji kakovosti proizvodnega procesa, saj se zavedajo, da le kvaliteta nekaj velja na trgu. Nekoliko težje pa bi najbrž bilo, ko bi uvajali vse povedano v prakso.

V gradivu, ki so ga prejeli udeleženci je med drugimi zapisana tudi trditev, kako zelo pomembna je pohvala za uspeh pri kakovosti proizvodnega procesa.

»Morda najlažji način motivacije, a hkrati tudi najbolj zapostavljen je priznanje za uspeh. Na nesrečo je večina vodij tako zaposlena, da se v glavnem ukvarjajo z delavci, pri katerih nastopajo problemi, oziroma so nujne izboljšave. Celo kadar je kritika konstruktivna, vodi neprestano kritiziranje k zmanjševanju motivacije. Priznanje je močna oblika motivacije, kar je posledica napredka delavca oziroma njegovega uspeha. Priznanje je še posebej učinkovito, če je izraženo v obliki bolj interesantnih nalog, večji odgovornosti, pričakovanem napredovanju in boljšem plačilu.«

Mislim, da v naši delovni organizaciji resnično premalo pozornosti posvečamo priznanju za uspeh. Delavci se vseprek pritožujemo, kakšne sodelavce da imamo; zadirčne, prepirljive, nervozne... Izgovor za tako obnašanje iščemo v krizi, ki pa ni vedno pravi vzrok. In nič ne bi škodovalo, če bi tu in tam svojemu sodelavcu ali nadrejeni podrejenim privoščili uspeh in mu to tudi povedali. Psihološki učinek pohvale za dobro delo ima bistveno večji pozitiven vpliv kot je vpliv graje. Za pohvalo je potrebnega zelo malo truda, samo govorni organi sodelujejo pri njej. Ne bojmo se, da se bodo izrabili ravno tedaj, ko bomo izrekli pohvalo in s tem sami prispevali h kakovostnejšemu poslovanju.

Medtem ko se je naša košarkarska reprezentanca mudila na pripravah v Titovem Velenju in Topolšici, je obiskala tudi Elкроj.

Kupili bomo novo polagalno mizo

Pred kratkim smo uredili vso uvozno dokumentacijo v zvezi z nabavo nove polagalne mize.

Miza je prirejena za avtomatsko in polavtomatsko polaganje tkanin. Tkanina se bo tako enakomerno odvijala, položene plasti bodo enakomernejše in napetost ves čas enaka. S tem bo tudi prirezovanje kvalitetnejše. Stroj bo

pripomogel k večji humanizaciji dela, saj bo v primerjavi s sedanjim načinom dela 80 % le-tega odpadlo na stroj. Seveda pa se v nekaterih primerih ročnemu polaganju še ne bomo mogli popolnoma odreči. Nova polagalna miza bo prispevala tudi k določenemu prihranku pri porabi materiala.

FORMULA EL JE PRISPELA V KRŠKO Na obisku v naši novi prodajalni

Mračno in deževno jutro naju je pričakalo v Krškem. Med stisnjenimi ulicami starega mestnega jedra sva se s šoferjem nekako prebila do čisto nove, moderno zgrajene uličice imenovane po Kareju Dalmatinovu. V mrakobnem jutru je bila prava počitnica – vsa bela, na desni in levi zagrajena z novimi objekti. Zaključuje jo ograja, preko katere si lahko ogledaš dobršen del mestnega jedra.

Pravzaprav spominja prej na nekakšno majhno ploščad, kot pa na ulico, ki ji je dodano manjše parkirišče. Zaenkrat je ta privzdignjeni vstavek na mestu starega jedra še obdan z neredom, ki spremlja novogradnjo. Ko pa bo odstranjen, se bomo lahko pohvalili, da imamo prodajalno na najlepši in najugodnejši lokaciji Krškega. Odvorili smo jo 26.2. 1988 in kot so mi povedali kupci jim je presneto potrebna. Konkurent ji je le Nakupovalni center, s katerim pa Krčani niso preveč zadovoljni. Všeč jim je tudi, da

je njen odpiralni čas podaljšan v popoldne, saj je večina njihovih trgovin odprta le do petnajste ure in se jim menda zdi čudno, da lahko kupujejo tudi popoldne. Notranjost prodajalne je prijazno svetla in kar je najvažnejše, pregledna. Prostor je dokaj velik, razdeljen v levi otroški del in desni mladinski, ženski in moški del. Tla iz naravnega kamna, kovinska oprema, razstavljeni modeli, reflektorske luči urejene kabine za pomerjanje, preprosto rečeno – vse je v stilu. Tako so izpolnjeni osnovni pogoji za prijetno počutje ob nakupovanju. Seveda pa brez ustrežljivih prodajalk vse skupaj ne bi pomenilo nič. Naju je pozdravila šestindvajsetletna Irena Prevejšek, ki je prej delala v Jutranjki, sedaj pa dobesedno krasi našo prodajalno. Pa nele z zunanostjo, ampak tudi s pridnostjo in prijaznostjo. Zelo ji je bilo žal, da nas ni mogla sprejeti tudi »šefica«, a danes, ko to pišem, smo tudi njo že »škljuncnili« in se pogovarjali, ko je prišla v Elкроj.

Ana Vodopivec,
vodja prodajalne v Krškem

Kljub temu pa sem tudi od Irene veliko izvedela. Njene sodelavke so: Ana Vodopivec, vodja prodajalne, Slavica Stopar in Milena Peterkovič, ki trenutno ni na delu, saj poskusnega dela ni opravila zadovoljivo. Sodelavke se sicer med sabo dobro razumejo, a vseeno pravijo, da jim je Milena s svojim odnosom do kupcev manjšala ugled, ki so si ga in si ga še trudoma gradijo. Plačane so po prometu in zato je jasno, da ne stojijo križem rok. Najtrdnjše potrdilo tega so bili kupci, ki so za časa našega obiska prišli v prodajalno. Vsi v en glas so hvalili prijaznost in marljivost naših prodajalk. Kot da je tudi to nekaj novega v Krškem. Irena je že kar na začetku potarnala nad založenostjo. Primanjkuje jim otroških modelov in izdelkov iz jeansa, ki se prodajajo kot sveže žemlje. Ljudje imajo najrajši kavbojke in krila iz jeans programa, dekleta so navdušena nad kombinzonami, ljubitelji tenisa pa so pokupili domala vse teniške kratke hlače, saj bodo v Krškem kmalu otvorili novo teniško igrišče. Veliko povpraševanje je tudi za srajcami iz jeansa s kratkimi rokavi in za ženskimi kratkimi hlačami ali bermudami. Moške bermuda hlače se slabše prodajajo. Zanimanje za blago z napako pa tudi še kar naprej raste. Ta mesec blaga z napako ni bilo na pretek, kar se pozna pri prodaji. Zanimivo je povpraševanje žensk po hlačah s podaljšanim krojem. Očitno so Krčanke velike, toda kombinizoni velikosti 16 in 16a so vseeno ostali. Drugače so moški izredno zadovoljni tudi s kroji drugih hlač in ne le s kavbojkami. Prodaja torej cvete, nekateri pa pripominjajo, da bi lahko bila še boljša.

»Res, da bi lahko bila boljša prodaja«, izjavlja vodja trgovinice, a treba je vedeti, da smo v poslu šele nekaj mesecev in da se ljudje v kratkem času še niso navadili na nas. Prav gotovo bo bolje

tudi tedaj, ko bodo stanovanjski bloki iz okolice dobili svoje stanovalce, naše potencialne kupce. Veste, ljudje se morajo počasi navaditi tudi na to, da imamo odprto popoldne, kar tukaj do nedavnega ni bilo običajno. Imamo večino stare prodajalne s starimi lastniki in staro miselnostjo. V njih se trgovci ne zmenijo dosti za kupca. Vsi, ki nas že poznajo se stalno vračajo. Pravijo, da jim sedaj ne bo treba po kavbojke v Zagreb ali Italijo, ko je tako drag bencin. Po drugi strani je prodaja zelo odvisna od nabave. Jaz šele sedaj počasi spozna-

vam, kakšne artikole sploh lahko dobim. Kar vidiš v skladišču, vzameš. Večkrat pa se ti kaj 'skriva', kar bi morda kupci radi kupovali. Sčasoma si bom že na jasnem, kaj pride v poštev in kaj ne. Sicer pa se mi zdi, da pri tem ni nekaj v redu, pa še sama ne vem, kaj; morda sem kriva jaz, morda potek nabave pri firmi. No, saj bom videla!«
Z novo prodajalno v Krškem smo res zadeli glavico na žeblico. Ljudem pomeni osvežitev novega arhitektonskega jedra mesta, mi pa si želimo, da bi prodaja čimbolj brežhibno tekla.

KAJ PRAVIJO O PRODAJALNI KUPCI

Sintič Minka, tekstilna konfekcionarica: »Zmeraj te lepo postrežejo, ponudba je super. Modeli pa – kakor kateri. Nasplošno jih imam rada, ker so v pasu ozki.«

Ivica Andlovic, šivilja: »V Krškem je bila velika potreba po taki trgovini. Večkrat pridem semkaj. Možno ima rad vaše hlače, so lušni modeli. Nekoč si je ene kupil gor, v vaši industrijski prodajalni in od tedaj so mu El-krojeve najbolj pri srcu. Res, nimam kaj kritizirati!«

Marija in Lado Jurečič: »Jaz sem že bila tukaj, mož je prvič. Trgovke so zelo prijazne, takoj ko prideš te že postrežejo. Drugod so take, da imajo rajši, če te ni. Tu ni tako. Vidite, model je bil možu takoj všeč, pa še poceni je. Zadovoljna sem, ker je toliko popusta pri izdelkih z napako.«

Renata Lekše, ekonomski tehnik: »V redu so hlače iz jeansa! Večkrat pridem in ne morem si kaj, da ne bi vedno kaj kupila.«

BITI ALI NE BITI INOVATOR

Biti ali ne biti inovator, danes sploh ni več vprašanje, saj je odgovor jasn: Se ne splečal

Razkorak med zapisanimi cilji o inovatorstvu v delovnih organizacijah in praktičnimi oblikami inovatorstva v podjetjih je vedno večji. Kljub temu, da smo delovna organizacija, ki je usmerjena v izvoz in teži za tem, da bi njena produktivnost rasla, ni nikjer videti, da bi kdo posebej spodbujal inovativno dejavnost – ne materialno ne moralno. Da ga materialno zelo težko spodbujamo se ne čudijo niti inovatorji sami, da pa se tudi po moralni plati obnašamo mačehovsko do redkih „zagnanih“, je resnično nedopustno.

Eden izmed njih, ki ga ničesar na tem svetu ne bo odvrnilo od njegovega zaigranega iskanja in spoznavanja boljšega in novega, kar bi koristilo proizvodnji oziroma podjetju, je Jernej Jeraj. Ko je končal elektrotehniško šolo, smer elektronika, se je pred dvema letoma zaposlil v Elcroju. Poln upanja in nad je stopil na trnovo pot elektronika, ki pri nas nima nikakršnega zaledja, ki bi mu lahko pomagalo in ga vodilo. V kratkem času je spoznal vse križe in težave, ki ga spremljajo še danes. Najprej je opazil strahotno razliko med teorijo v šoli in prakso na delovnem mestu, kar pa ga ni pobilo, ampak mu je dalo še večjega poleta in zagretosti pri soočanju s težavami.

„Na začetku sem moral veliko študirati popoldne doma, kar v službi ni steklo gladko. Za vse sem bil in sem še sam. Kolegi iz stroke so v drugih podjetjih specializirani vsak za svojo stvar. Danes že vsak stroj vsebuje elektroniko. Ko se kaj pokvari, moram poznati vso tehnologijo svoje stroke in vso tehnologijo, ki jo zahteva stroj. Vedno ko se pojavi napaka, ki je še ne poznam, jo naštudiram in jo skušam odpraviti, tako da se ne bi več ponavljala. Zato pa je potrebnega ogromno znanja, truda in potrpežljivosti.“

Znanje si Jernej tekoče izpopolnjuje. Pozna vse, kar je novega s področja elektronike in s tem v zvezi tudi računalništva. Pot, ki ga pripelje od ideje do njene realizacije, oziroma od napake do njenega popravila, je približno takale. Najprej potrebuje načrte, ki jih ni mogoče dobiti, zato jih izdela sam. Druga stvar je material, ki ga pri nas ni mogoče kupiti, uvoza pa ni. Ko nekako iztakne material, lahko stvar izdela oziroma popravi. In kaj sledi?

„Ko po vseh problemih odpraviš napako ali celo pogruntáš novo, boljše rešitev, ti nekdo reče, da tako ali tako samo nekaj prčkaš. To pa je tisto, kar človeka pobleje, potlači, ga znervira. Imam veliko veselje do elektronike in rad pomagam tudi s svojim materialom, ki ga firma trenutno nima. Dostikrat skočim po dele na Glin ali v Gorenje s svojim avtom, prinesem svoje instrumente, se trudim, a tega nihče ne vidi. Ko kakšnega dela ne morem dobiti, pa slišim, da ne znam ali da nočem kaj napraviti. Tedaj se človek zamisli. Imaš interes, da bi delal, a v plači ne vidiš motivacije. Ne more delovnega mesta oceniti nekdo, ki se ne spozna na mojo stroko. Sicer je pa zmeraj tako, ko se na novo ustanovi delovno mesto. Osebnih dohodkov imamo totalno „nepošlihtane.“ Moj je na primer za 30 % nižji od dohodka, ki ga prejme kolega v Gorenju, sveda s razliko, da sem jaz sam za vse, kolegi iz stroke po drugih podjetjih pa so že specializirani za posamezna področja oziroma stroje. Edi-

no, kar je bilo spodbudnega, je bil nakup osciloskopa brez katerega v moji stroki ne moreš napraviti nič. Dobro je tudi, da se s sodelavci razumemo. Kosmač bi mi rad pomagal, a kaj ko denarja ni in ves uvoz stoji. Oh, ko bi vedeli, kako je v tujini poskrbljeno za inovatorje...“

Vtisov iz tujine je prinesel za celo knjigo in jih ne bomo niti omenjali, saj se naš gospodarski položaj in položaj inovacije v njem sploh ne da primerjati s tujino. Omejimo se le še na nekaj najvidnejših Jernejevih inovacij. Izdelal je sistem elektronskega prižigavanja javne razsvetljave, stroj za odrezovanje zadrug in drugih materialov, avtomat za izdelovanje tiskanih vezij. Še bi lahko naštevati, a bo dovolj, da se bo kdo zbudil iz spanja. Dokler bo vest o dobrem delavcu in inovatorju počivala le med sodelavci v „mehanični“, se odnos delovne organizacije do sposobnih kadrov ne bo spremenil. Do tedaj pa lahko le upamo, da se nam ne bo zgodilo tako kot cigani kobili. Ravno, ko jo je cigan navadil stradati, je crknila.

Spor s stanovanjem se nadaljuje

Zrena Džordžević je pred časom prejela zavrnitev svoje tožbe glede dodelitve stanovanja z velenjske enote Temeljnega sodišča v Celju.

Kot smo že pisali, je imela možnost pritožbe na negativen sklep sodišča. Sedaj se je možnosti poslužila.

V pritožbi zahteva razveljavitev odločbe prvega sodišča, ki naj zadevo vrne v nov postopek in odločanje. Bistvo pritožbe zadeva napačno ocenitev stanovanjskih razmer.

Stanovanjska komisija tedaj ni upoštevala, da je Zrena ostala nenadoma brez stanovanja in je morala stanovati v hotelu. Tako bi takrat morala dobiti maksimalno število točk po kriterijih pravilnika. Sodišče v obrazložitvi to sicer navaja, a pripominja, da bi pri tem zbrali večje število točk tudi drugi udeleženci. Sodišče zadnje trditve ni konkretno preverjalo in zato bi naj bila njegova odločitev neprepričljiva.

Poleg tega naj bi delovna organizacija očitno manipulirala s kadrovskimi stanovanji. Na koncu tožeča stranka zaključuje z ugotovitvijo, da ni bila točkovana v skladu s pravilnikom in da bi ob pravilnem točkovanju prišla v konkurenco za dodelitev enega izmed razpoložljivih stanovanj oziroma garsonjere.

POENOSTAVIMO NAŠE SODELOVANJE

Ukinitve neaktivnih hranilnih vlog je prispevek k racionalizaciji bančnega poslovanja

Varčevalci, skoraj vsak izmed vas ima po več hranilnih knjižic z majhnimi ali celo pozabljenimi zneski, na katerih že več kot leto dni ni bilo, razen pripisa obresti, nobenih sprememb. Hranilne knjižice z majhnimi zneski obremenjujejo računalniške zmogljivosti in povečujejo stroške poslovanja v banki, varčevalci pa od tega denarja nimajo nobene koristi, razdrobljeni prihranki, pomenijo razdrobljene obresti, nizko obrestno mero, denar se ne obrača, niti v bankah niti v rokah varčevalca.

Kaj torej predlagamo?

Predlagamo, da »pozabljene« hranilne knjižice prinesete v svojo enoto Ljubljanske banke, kjer boste izpolnili zahtevek za **ukinitve-prenos hranilne vloge** in ga oddali skupaj z hranilnimi knjižicami.

Banka vam bo sredstva prenesla takoj oziroma v nekaj dneh, skupaj s pripadajočimi obrestmi na željen račun, to je tekoči račun ali hranilno knjižico, s katero redno poslužete. En izvod zahtevka vam bo bančni delavec vrnil kot potrdilo za oddano knjižico.

Ljubljanska banka

Preden bom poklicala polico, mi boste pomili posodo!

Naša delavka FANIKA POŽGAJ

Fanka je ena izmed veterank Elkroja. Doma je iz Šoštanja, delo v svoji stroki pa združuje že celih 34 let. Je vodja skupine v izmeni A-1. Na vprašanje, če so kake velike razlike med tedanjim časom, ko je pričela delati in današnjim, odgovarja čisto na kratko: „Ko sem pričela delati je bilo enkrat boljše, enkrat slabše. Kar menjavalo se je, a trenutno bi rekla, da je kar znosno.“

Prej ste bili v Topru, zdaj sodite k Elkroju...

„Res, bolj smo zadovoljni sedaj, ko smo prišli k Elkroju. V redu je ta firma!“

Dela pa se povsod...

„O, gotovo! Delo je težko in ogromno ga je. Tempo je napet in psihično ga mukoma prenašamo. Delavke najbolj tožijo zaradi izredno hitrih menjav nalogov in prezračevalnih naprav. Tiste, ki vse potne sedijo pod izpuhi naprav, prej zbolijo, hodijo na bolniško in to se pozna pri proizvodnji. Vemo, da težav s prezračevanjem ni mogoče na hitro urediti, zato bi želele le, da bi vodilni delavci posvečali malo več pozornosti proizvodnji, da bi se malce

uskladili in ne bi prihajali tako nasprotujoči si nalogi v delo. Ta hitra menjava artiklov nam pobere pravi efekt.“ So odnosi med delavkami dobri, kljub temu, da ogromno delate, trenutno tudi ponoči.

„Vse skupaj se pač mora prenesti. Včasih je bolje, da človek ne pokaže vsega. Tako je tudi problemov manj, velikih pa sploh še ni bilo. Če pa bi bili, bi jih rešili po samoupravni poti.“

Toliko govorimo o razpoloženju med delavci in kako se gospodarska kriza odraža pri njihovem odnosu do dela.

„Odnos do dela je kar enak, le morda tiste prave spodbude ni. Kajti, če bomo še tako marljivi, iz krize bomo težko izplavali. Lahko se pretrgaš, pa ne boš dobil toliko, da bi mirno, z normalnim standardom preživel. Saj v tujini ne delajo veliko več, pa nimajo takih problemov s preživetjem. Toliko napora vlagamo v razvoj, a položaj se le še slabša. Saj bomo kmalu vstrec z Romunijo. Vprašam vas, kdaj bo naš dinar konvertibilen. Nihče ne ve odgovora. Nekaj ni v redu z ekonomijo, s sistemom. Na vrhu bi bilo treba zamenjati ljudi. Naj namesto starih pridejo mladi, šolani ljudje. Sicer nam nobeno delo ne bo nič pomagalo. V Sloveniji je nekoliko boljše kot po ostali Jugoslaviji. Vendar tudi ni v redu, da toliko odvajamo na jug. To se mora nehati. Podpora za nekaj časa, to še razumem, ne pa da se vleče in vleče. Naj bi veljalo načelo, kolikor boš naredil, toliko boš imel. Treba je začeti po svoje, a naš sistem tega ne omogoča. Veste, delavke so mojega mnenja. Osebnost sem kljub vsemu optimist. Če gledamo na splošno, ni vrag, da se nekeje mora poznati, če toliko delamo!“

Izgleda, da naju je kriza čisto prežela in se nisva nič pogovarjali o vas. Na koncu le še to: Vas je strah odhoda v pokoj?

„Sploh ne! Ko bom v „penziji“, bo sin ravno študiral. Imamo tudi malo hiško in vrt, tako da bo dela kar zadosti. Če hočeš delati, si že kaj najdeš. Dokler bom zdrava, bo vse dobro.“

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mojega očeta se zahvaljujem kolektivu Elkroja za solidarnost ter za poklonjeno cvetje.

Jožica CIRAJ

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi drage mame se zahvaljujem sodelavcem za denarno pomoč, poklonjeno cvetje in sožalne besede.

Marija PRAZNIK

Izlet na Notranjsko in Dolenjsko

Kot vsako leto smo se tudi letos udeležili sindikalnega eno ali dvodnevne izleta. Letos sem se odločil, da pojdem na enodnevni izlet. Moram priznati, da mi ni bilo žal, kajti po teh krajih še nisem nikoli vandral.

Bilo je v soboto 4. junija, ko smo malo čez šesto zasedli avtobuse že po običaju pred pošto in se takoj podali na pot. Najprej nas je za prijetno dobro jutro pozdravila vodička, starejša in zelo prijazna. Na kratko nam je opisala program potovanja. Pot nas je peljala preko Trojan, mimo Ljubljane, po avtocesti Slovenika do Postojne. Vmes smo se ustavili pri Petrolovi okrepčevalnici na avtocesti, kjer so nas dohiteli dvodnevnaši. Po kavici in sproščenem lulanju smo drug drugemu zaželeli kar najboljše na izletu.

Bolj krepki smo lažje nadaljevali naš izlet. Iz Slovenike smo izstopili pri znaku Postojna, ter se podali do Predjamskega gradu. H gradu smo prišli malo prezgodaj, kajti odpirajo šele ob 9.00 uri. Da smo lažje počakali, smo se tudi krepko podložili s sendviči in sokovi, medtem pa nam je naša vodička razdelila vstopnice za ogled gradu. Pri vhodu nas je počakala mlada simpatična vodička, ki nas je popeljala v notranjost gradu. Opisala nam je zgodovino gradu, Erazmovo življenje, nas vodila iz sobe v sobo, nam jo na kratko opisala, mi pa smo občudovali opremljenost gradu s starim pohištvom, kipi, nagačeno divjačino in debele stene gradu povečini izklesane iz same skale. Presenetilo me je, ko smo se preselili iz Predjamskega gradu v Jamski grad. Čeprav je ostal ves porušen, sem bil izredno presenečen nad njegovo zgradbo in lokacijo, ker je bil zgrajen v veliki skalnati luknji.

Po ogledu gradu smo se napotili mimo Cerknice, Cerkniškega jezera, ki pa je bilo žal poniklo, tako da nismo ničesar videli. Nadaljevali smo pot mimo Rakovega Škocjana ter Logatca do gradu Snežnik. Grad Snežnik se imenuje po gori Snežnik. Stoji na živi skali sredi velikega naravnega vodnega jarka, okoli je okrasen gozdni park, v bližnji okolici pa je vse polno gozdov. Kmalu zatem, ko smo pri vratih gradu pozvonili in potrkali s tolkačem, se je na vratih pojavil mlad možakar in nas lepo sprejel. Najprej nas je povabil na ogled slikarske razstave enega od domačih slikarjev. Z zanimanjem smo si ogledali razstavo, saj je bila postavljena v čudovitem ambientu. Po ogledu razstave nam je v predvežju gradu

Predjamski grad

Na gradu Snežnik

Ena gasilska pri Trubarjevem spomeniku

razložil njegovo zgodovino, od nastanka preko vseh lastnikov gradu do današnjih časov, potem pa nas je povabil v dvorane. Občudovali smo starinsko pohištvo, grajske peči, porcelan, slike, tapiserije in drugo. Po ogledu gradu smo se preselili v „Polharski muzej“. V okoliških gozdovih namreč kar mrgoli polhov in zaradi tega je tukaj polharski muzej izredno zanimiv. V muzeju smo videli v predvežju vse sovražne živali ljubkih polhov, v samem razstavnem prostoru pa razstavo polharije. To so bile v glavnem same pasti, izredno veliko jih je bilo od zelo starih pa do današnjih. Razstavljeni so bili tudi izdelki iz polhovih kožušček. Po končanih ogledih smo se okrepčali v tamkajšnji gostilni N. Mlakar, za katero so me moji sodelavci obdolžili, da imam na šverc oštarijo. Po grajskih ogledih nas je čakalo izdatno kosilo v Starem trgu pri Ložu.

– »Velja poskusiti! Morda bomo res pomlajene prišle dol...«

Lepo nabasani smo se podali naprej na pot, ki nas je vodila do lepe baročne cerkvice Nova Štifa pri Ribnici na Dolenjskem. Pred cerkvijo nas je presenetila velika, 350 let stara lipa, na katero so speljane stopnice v majhno hišico, ki spominja na kakšno opazovalnico. Pregovor o teh stopnicah pravi, da če se povzpneš gor in nazaj, si za deset let mlajši. Cerkev je čudovita zgradba s kupolo in zvonikom, okoli pa so arkadni stebri. V notranjosti cerkve je zelo znan glavni oltar,

Postojanka pred gostilno N. Mlakarja – pa ne našega!

Pietà iz cerkve v Novi štifti pri Ribnici

izredno bogato izrezljan in obdan s pozlačenimi listi. Lepa sta tudi stranska oltarja. Na mene, kot ljubitelja umetnosti, je vse to napravilo izreden vtis. Prijazen mlad bradati frančiškan nam je razložil zgodovino cerkve, na koncu pa nam je zaželel prijetno snidenje še kdaj drugič.

Pot nas je peljala do Velikih Lašč v Rašico, kjer smo si ogledali Trubarjevo domačijo, mlin, žago in Trubarjev

muzej. Kustosinja tega muzeja nam je razložila delo in življenje Primoža Trubarja, kakršnega že poznamo iz naših učbenikov, knjig in TV nadaljevanj.

Ko smo zapustili Rašico, smo se hitro napotili proti Savinjski dolini, naravnost v hotel Prebold, kjer nas je čakala zaslužena večerja z glasbo in plesom. Po večurnem rajanju smo se veseli in zadovoljni vračali na svoje domove.

Niko

Izdaja: DO Elkroj Mozirje
Ureja: Uredniški odbor
Glavna in odgovorna urednica: Andreja Britovšek
Grafična priprava in tisk: GP Grafika Prevalje
Naklada: 1000 izvodov
Glasilo je oproščeno plačevanja prometnega davka
Naslov: Proizvodnja modne konfekcije „Elkroj“ Mozirje, Prihova 56, 63330 Mozirje, tel. H.C. (063) 831-611

Nagradna križanka

ELKROJ V MESECU JULIJU	MUZA LJUBEZ. PESNIŠTVA	IT. FILM. KOMIK	DVOŘAK	ENAKI ČRKI	VELIK PTIČ PEVEC	NADARJEN	NEUREJEN UMETNIKI IBM-ov RAČUNAL.	URUGVAJ	STAR. AM PEVEC NIEL	LAKANJE
VRSTA DOPUSTA										
DREŠER ZVERI								NEH. SPOL NASILNA PREKINITEV		
RATKO				ELA MAROVT			ZALOŽBA NEGRJ ZNAČAJ			
ŽUPANČIČ				OSEBA IZ 1001 NOČI UŽITEK						
JOŽICA OBOJNIK		PREDNIK PERUJA ANA KOLAR				ČLOVEKOV UD SANITET. MATERIAL				
ŠVEDSKA	ZAGOŽEN ROMUNIJA				TROPSKI KUŠČAR MARIBOR NOG. KLUB					
JADRAN. OTOK			TABORNIK DALMAT M. IME						FRANC. SLIKAR CAMILÉ	
ITALIJA	ŠPORTNI FIAT	OGRAJE LOJZKA RAMŠAK						CELJE GALIJ		
DALJINA							JAPON. IGRA REKA V BIH			NAPAKA
CEREMO- NIJE						POKOJNI IGRALEC ULAGA JANEŽ				
PODLES- NIK ANICA		RANOCELIK MEDMET SMEHA						ORANJE HIMALAJ KOZA		
VRSTA ŽABE			NOCTU- RNO	TUJE Ž. IME ARABSKI ZREBEC						
PLAČILO STANOVA- NJA									TONA METER	
TINKA HRASTNIK		GORA V ŠVICI			NADETO ZELJE					

Nagrade zadnje križanke prejmejo:

1. Marija Oprčan – 15000 din
2. Janez Kropovšek – 10000 din
3. Ivanka Prek – Veršnik – 5000 din
4. Anja Piki – 3000 din

Rešitve križanke oddajte do sredine avgusta.

Celje - skladišče
D-Per

192/1988

5000001223,3